

ut scilicet locorum distantias iuxta illam symmetriam & proportionem quam in terrae superficie habent tabulis imponat, nunc docet, ut canticus quoque existat in designandis limitibus regionum & satrapiarum seu prouinciarum atque alijs particularibus locis inserendis, accommodans se se tempo ribus suis, innitensq; ueris historijs & relinquent ea que fabulose à quibusdam traduntur. Et quanquam terra semper maneat eadem atque in eadem forma & dispositione, quædam denique regna ac territoria hodie sic se habeant ut olim, nihil minus temporis successu grandes sunt mutationes in ipsis regnis, territorijs, populis & ciuitatibus. Delentur enim non unquam regna aut transferuntur, exurgunt que noua, sic multæ nationes in unam contrahuntur, aut una in plures segregantur, solitudines sunt habitabiles, & habitabilis redigitur in soliditudinem. Insignia nemora exciduntur & sunt habitatio hominum, ciuitates que magnæ abundantur & oriuntur aliae. Vbi est hodie florentissimum illud Macedonia regnum, ubi Epri regnum, ubi Atheniensium, ubi Lacedæmoniorum, cæterarumq; insignium Græcia ciuitatum imperium? vbi Carthago, ubi Tyrus, ubi denique Roma cum suo imperio? Et è diuerso uidemus, quomodo solitaria illa, & ut Taciti utar uerbis, squalida & tristis cœlo Germania, à Ptolemei temporibus creuerit in cultissimam terram, innumeras habens regiones, urbes & populos. Sic Sarmatiam Europeam hodie in plurima uidemus partitam regna, ubi olim uix unum fuisse constat. Nam habet Ungariam, Poloniæ, Moscoviam, Lithuania, &c. Exortum est quoque post Ptolemei tempora regnum Danie, regnum Norwegie atque Suetiæ. adiuuentem sunt nouæ insulae, explorata tota Africa, & ut semel dicam, tota facies terræ est innovata, aliamq; induit formam. Recte ergo præcipit in hoc capite Ptolemeus, ut in designandis regnis, & in Satrapiarum circumscribendis terminis atque in collocandis particularibus locis, utamur eis authoribus, qui nostro tempori viciniores extiterunt, aduententes, quod illorum scriptum ueritati consentiat, quodq; alienum sit à ueritate.

DE GEOGRAPHICA MARINI
enarratione. Cap. VI.
Narinus itaq; Tyrius, nouissimus eorū qui nostro fuerunt tempore, parti huic summo studio incubuisse uidet. Patet enim plurimas eū historias euol-

uisse, ultra eas etiam quæ prioribus cognitæ fuerat temporibus ac scripta ferè omniū qui eum præcessere, diligenter perceperille. Quoniam ea quæ minus decenter, tā à priscis illis, quām à semetipso credita fuerat, decenti prium rectificatione exornauit: quemadmodum ex æditionibus ipsius emendationis tabulae Geographicae (nam plures sunt) cōsiderare licet. Proinde, si cerneremus, nihil in ultima sua deesse cōpositiōe, possemusq; ex solis monumentis illis, orbis designationē perficere, nullū ulterius in hac re labore susciperemus: uerū cū manifeste liqueat, quædam eum cū minus fide digna perceptione collegisse, sapienter in descriptionis institutione, nec facilitatis, neq; de dimensionibus debitā curā habuisse: iuste moti sumus, ut viri huius negotiū susceptū, quantū opere preciū arbitramur, ad rationabiliorē, et utiliorem reduceremus modum. Quod quidem q; succinctius possimus, facere conhabimur, considerantes, brevibus nos ea, que ad utrāq; specie conferunt, ratione quadā cōsequi posse. Ac primū quidem ab historia initū faciemus, secundum q; existimat ipse, & lōgitudinem terræ cognitę plus ad orientē, latitudinem uero ad meridiē p̄duci oportere. Deinde forsitan nō inepte totius superficie distantiā, ab ortu occasum usque, longitudinē, eā uero quæ est ab arcto, meridiē uersus, latitudinē uocabimus. Quoniam & parallelos, iuxta motū coelestē, eodē appellabimus nomine. Sed & uniuersaliter quidē distatiā maiori, recte lōgitudo est attribuēda: siquidē planē hoc ab omnibus concessum est, q; orbis terrarū distatiā, ab ortu uersus occasum, longe maior existit, quām ea quæ à septentrione est ad meridiem.

In Caput sextum annot.

Fuerunt multi ante Ptolemeum qui orbis descriptionem parare tentarunt, & id quidem tunc commodius quām hodie efficere potuerunt, quod tunc imperia latissime paterent, & docti apud cunctas nationes etiam barbaras celebres haberent, hodie autem apud Turcicam gentem atque

AA 4 Tartaram,